

Psalm 108

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος τῷ δαυιδ ψαλμός ὁ θεός τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς

2 ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἡνοίχθη ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ

3 καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν

4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με ἐγὼ δὲ προσευχόμην

5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου

6 κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλόν καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ

7 ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἔξέλθοι καταδεδικασμένος καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν

8 γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἔτερος

9 γενηθήτωσαν οἵ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα

10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν

11 ἔξερευνησάτω δανειστής πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ

12 μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήμπτωρ μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ

13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἔξολεθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾶς ἔξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ

14 ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἔξαλειφθείη

15 γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός καὶ ἔξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν

16 ἀνθ' ὃν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος καὶ κατεδίωξεν ὅνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι

17 καὶ ἡγάπησεν κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ καὶ οὐκ ἡθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ

18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἴματιον καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ καὶ ὧσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ

19 γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἴματιον ὃ περιβάλλεται καὶ ὧσεὶ ζώνη ἦν διὰ παντὸς περιζώννυται

20 τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου

21 καὶ σύ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου

22 ρῦσαι με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου

23 ώσει σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην ἔξετινάχθην ώσει ἀκρίδες

24 τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἤλλοιώθη δι' ἔλαιον

25 καὶ ἐγώ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἴδοσάν με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν

26 βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου

27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὗτη καὶ σύ κύριε ἐποίησας αὐτήν

28 καταράσσονται αὐτοί καὶ σὺ εὐλογήσεις οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται

29 ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθωσαν ώσει διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν

30 ἔξομοιογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν

31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου